

ROY EUGENE DAVIS'İN

“TANIDIĞIM PARAMAHANSA YOGANANDA”

KİTABINDAN SEÇİLMİŞ PASAJLAR

.....Birçok kişi Öğretmen'le konuşmak ve Onun kutsamasını almak için etrafında toplanmışken, Öğretmen'in sekreterlerinden biri, Myrna Brown bana yaklaştı. “Öğretmen kendisiyle randevusu olanları gördükten sonra sizi göreceğiz, hazır olduğunda size haber vereceğim” dedi.

Öğleden sonra geç bir vakitte ibadethanedeki sahne ve sunak alanının yanında yer alan küçük bir odaya alındım. Küçük bir kanepede oturan Öğretmen, yanına oturmam için işaret etti. Çok az işitilebilecek bir tonda, “Senin için ne yapabilirim?” diye sordu.

“Öğrenciniz olmak istiyorum, Efendim,” dedim.

Memnun olmuş göründü. “Biliyorsun ki, bu yol gerçeklerden kaçmak için değildir” diyerek sessizce beni bilgilendirdi.

“Bunu biliyorum, Efendim” dedim.

Sağlımı sordu. İyi hissettiğim konusunda Onu ikna ederken, “Bir bakalım” dedi ve el bileğimden nabzıma dokundu. Birkaç dakika sonra “Evet, iyisin” diye mırıldandı.

Ondan sonra “Kalabilirsin” dedi. İlk yıl boyunca sadece kendisinin yazılarını ve bazı kutsal kitapları okumamı, bana verilecek işleri yapmamı ve düzenli olarak meditasyon yapmamı söyledi. Alnıma dokunurken sözleri şöyleydi: “Az oku. Daha çok meditasyon yap. Her zaman Tanrı'yı düşün.”.....

Bölüm II Sayfa 35-36

.....Öğretmenle olduğum ilk iki ay boyunca aramızda daha derin bir ilişki kurulduğunun giderek artan bir şekilde farkında oldum. Henüz beni resmi bir şekilde öğrencisi olarak kabul etmemiş olsa da benimle öğrencileri ile kurduğu şekilde bağlantı kuruyordu. Bilginin Ondan bana doğrudan geçtiğini deneyimledim ve bazen benimle veya diğerleri ile konuşmaya başlamadan düşüncelerini sezebiliyor ve yorumlarını tahmin edebiliyordum. Konuşulmamış düşüncelerini fark ettiğimde anlayan bir gülümsemeyle göz ucuyla bakardı. Fiziksel olarak yanında olmadığım zamanlarda sıklıkla zihinsel ve ruhsal olarak onun ruhuna ve bilincine uyumlanıyor ve onun varlığını “hissediyordum”.

Öğretmenle tanıştıktan sonra birkaç hafta içinde bedenimde güçlü enerji hareketleri ortaya çıktı. Ani gelişen yaşam gücü dalgaları hızlı bir biçimde omurga yolunda yükseldi ve sonra alçaldı. Meditasyon yapmak için oturduğumda akış daha belirginleşiyordu. Bu hareket ortaya çıktığında eğer gevşemiş olmazsam bedenim bazen dikey duruma çekiliyordu. Bir öğrenci arkadaşım ara sıra olan bu hareketleri fark etti ve sordu. Ona duyumları tarif ettiğimde gülümsedi. “Bu durum, Öğretmenle olan sık temasından ve bu ortamda olman nedeniyle oluyor” diye açıkladı. “Buraya ilk geldiğimde bana da olmuştu” dedi.

Açık olan bir öğrenci ruhsal olarak uyanmış bir kişiyle özel bir bağlantı kurarsa, öğrencinin alıcı olma derecesine göre uykuda olan güçler harekete geçer. Bu kendiliğinden gerçekleşebilir veya guru isteyerek öğrenciye yaşam enerjisini aktarabilir. Deneyerek, meditasyon sırasında rahatlamış olduğumda enerji dalgalarının fiziksel bir etkiye neden olmadan serbestçe aktığını fark ettim. Bunun yerine hafif bir kendinden geçme hali deneyimlendi.

Bölüm II Sayfa 38-39

.....Bir akşam geç bir vakitte öğretmen, genel merkez binasının en üst katında olan iki odalı mütevazı dairesinin oturma odasında benimle özel konuştu. Beni kutsayıp ara sıra benimle konuşacağını söylediikten sonra yanındaki meyve çanağından bir muz aldı ve bana verdi. Birkaç dakika sonra erkekler yatahanesinde, yatağımın üzerinde oturup, Öğretmenin benim gurum olması nedeniyle şanslı olduğumu düşünerek yavaşça muzumu kabuğu dahil olmak üzere yedim, çünkü kendimi onun ellerinden akan hiçbir nimetten yoksun bırakmak istemedim.

Hollywood ibadethanesinin yanında Öğretmenin Hint Evi adını verdiği yeni bir bina inşa ediliyordu. Giriş katında bir vejetaryen restoranı olacak ve alt katta yer alacak toplantı odası sosyal ve kültürel amaçlarla kullanılacaktı. Beton duvarlar dökülürken, rahiplerin hepsi projede görevlendirildi. Kıdemli bir Kendini Gerçekleştirme Derneği rahibi olan Bernard Cole öğleden sonra devam etmekte olan işi incelemek için geldi. Benimle birlikte yürürken, “Öğretmen bu akşam sizi görmek istiyor. Saat yedide asansörlerin yanında alt kat holünde olun” dedi.

İki saat bekledikten sonra saat dokuzda Öğretmenin diğer daha önemli konular nedeniyle alıkonulmuş olduğunu düşünerek yatahaneye gittim ve uyudum.

“Dün akşam neredeydiniz?” Beklenmeyen soru daha genç olan rahiplerden biri tarafından yöneltilmişti. “Dün akşam Öğretmen dışarı çıkmak zorunda kaldı ve geç döndü. Bana “Roy nerede?” diye sordu. Sizi bulmayı önerdiğimde, sizi daha sonra göreceğini söyledi.

O öğleden sonra Bernard “Öğretmen sizi bu akşam yedide alt kattaki holde görmek istiyor” diyerek beni bilgilendirdi.

O akşam, yaklaşık olarak iki saat sabırla bekledikten sonra Öğretmenin arabası giriş kapısına getirildi ve bavulu bagaja konuldu. Los Angeles’ın doğusunda üç saatlik sürüş mesafesinde olan Twentynine Palms’daki inziva evine gideceği ve birkaç ay orada olacağı haberi yayıldı.

Otuz veya daha fazla öğrenci koridorda gurularına sevgiyle güle güle demek için sıraya girdi. Çok geçmeden birisi Öğretmenin telefonda konuştuğunu ve ertesi güne kadar oradan ayrılmayacağını söyledi. Arabası garaja geri götürüldü, öğrenci topluluğu dağıldı ve ben yine tek başıyaydım bu sefer gerekirse, gece boyunca orada kalacak kadar kesin kararlıydım. Çok beklemek zorunda kalmadım.

Asansörün inişini ve durmasını duydum. Kapının kayarak açılmasıyla Öğretmen dışarı baktı, beni gördü, gülümsedi ve coşkuyla “işte benim oğlum” diye haykırdı.

Bernard’ın yandaki odasına hızlıca yürürken, “Benimle gel” diyerek, beni davet etti.

Öğretmen yürüyüşe çıkmak üzere giyinmişti, bir avuç dolusu bademden azar azar atıştırıyordu. Göz göze gelince, şöyle dedi, “bu bugün yediğim ilk yiyecek.”

Bernard’ın odasında Öğretmen önünde diz çökmemi istedi ve sağ elimi avucunun içinde tuttu. Yumuşak, babacan bir ses tonuyla şöyle dedi, “Yıllar önce, Sri Yukteswar beni öğrencisi olarak kabul ettiğinde bana şöyle demişti, ‘Sonsuz ve koşulsuz sevgimi sana vadediyorum. Ne yaparsan yap her şeye rağmen, başarısız olsan da, seni sonsuza kadar seveceğim.’” Elimi daha sıkı kavrayarak, şöyle dedi “Roy, sana sonsuz, koşulsuz sevgimi vadediyorum. Aynı sevgiyi sen de bana vadedebilir misin?”

“Evet Efendim” diye söz verdim.

Ayağa kalktığımda şöyle sordu, “İstediyimi yapacak mısın?”

Cevabım hemen olumluydu.

“Phoenix’e gitmeni istiyorum. Orada yeni bir projemiz var. İklim de sağlığına iyi gelecek. Sabah Bernard seni tren istasyonuna götürecektir.”

Ona sıkça yazmamı ve her iki ayda bir Onu ziyaret etmemi söyledi.

Bölüm II Sayfa 40-41